

Sygn. akt III W 595/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Glijerska - Socha

Protokolant: Barbara Lech

Przy udziale funkcjonariusza K. w W. A. P.

po rozpoznaniu w dniu 16.10.2015 r., 22.04.2016r., 10.05.2016r., 10.06.2016r., 15.06.2016r.,

sprawy : G. S.

syna: R.i B.zd. P.

urodzonego: 25.01.1984r. w N.

obwinionego o to, że:

w dniu 1 kwietnia 2015 roku ok. godz. 15.10 w W. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...), woj. (...), kierując samochodem osobowym marki T. o nr. rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że w wyniku nieustąpienia pierwszeństwa przejazdu doprowadził do zderzenia z kierującym samochodem osobowym marki D. (...) o nr. rej. (...),

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw;

I. obwinionego G. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 86 § 1 kw i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i kwotę 2387,89 (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt siedem złotych i 89/100) złotych tytułem kosztów opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych oraz kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt III W 595/15

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Obwiniony G. S. w dniu 1 kwietnia 2015r. około godz. 15.10 kierował samochodem marki T. (...)nr rej. (...)jadąc ulicą (...)w kierunku ulicy (...)w W.prawym pasem ruchu dla pojazdów jadących wprost. W tym czasie ulicą (...)od strony Ś.w kierunku centrum miasta pasem dla pojazdów jadących na wprost poruszał się samochodem osobowym marki D. (...)nr rej. (...)P. S.. Ulica (...)jest ulicą z pierwszeństwem przejazdu. Na skrzyżowaniu ulicy (...)z ulicą (...)znajduje się sygnalizacja świetlna, która w dniu zdarzenia nie działała.

Obwiniony G. S. wjeżdżając na skrzyżowanie ulicy (...) z ulicą (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi kierowanemu przez P. S. , w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów ; pojazd pokrzywdzonego przodem lewej strony uderzył w prawy bok T. . W wyniku zderzenia pojazd obwinionego wpadł na punkt sygnalizacji świetlnej i przewrócił się na dach . Prędkość przed zderzeniowa dla pojazdu T. (...) wyniosła 34 km/h , dla pojazdu D. (...) wynosiła 42, 5 km/h .

W dniu zdarzenia jezdnia była sucha czysta i równa. Warunki atmosferyczne nie stanowiły przeszkody w obserwacji pojazdów.

Dowód:

notatka urzędowa /k- 2/

zeznania świadka P. S. /k- 19-20 , k- 58-59 , zarejestrowane na płycie CD k- 61/

dokumentacja fotograficzna /k- 13, 62/

plan miejsca kolizji /k- 157/

pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych E. P. z dnia 25 stycznia 2016r/k- 104-116/

ustna opinia biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych E. P. /k- 148149 zarejestrowana na płycie CD k-151/

pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych E. P. złożona na rozprawie głównej w dniu 22.04.2016r. /k- 142-147 /

wyjaśnienia obwinionego G. S. k- 11, 57-59 , zarejestrowane na płycie CD k- 61/

Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji uznając sprawstwo obwinionego zaproponowali mu mandat w wysokości 500 zł. Obwiniony skorzystał z prawa do odmowy przyjęcia mandatu/

Dowód:

notatka urzędowa /k- 2/

zeznania świadka P. S. /k- 19-20/.

Obaj kierujący byli trzeźwi.

Dowód:

protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym /k- 3- 4/

W wyniku zdarzenia w pojeździe marki T. (...) uległy uszkodzeniu maska pojazdu , prawy przedni błotnik, prawe przednie drzwi, prawe tylne drzwi, prawy tylny błotnik, tylna szyba, dach pojazdu, lewe tylne drzwi, lewy tylny błotnik, deska rozdzielcza.

Dowód:

protokół oględzin pojazdu /k- 5-6/

dokumentacja fotograficzna/k- 13, 62/

W pojeździe marki D. (...) uszkodzeniu uległy pokrywa silnika, przedni zderzak, przednie lewe nadkole, przednie prawe nadkole.

Dowód:

protokół oględzin pojazdu /k- 7-8/

dokumentacja fotograficzna/k- 13, 62/

Obwiniony G. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Słuchany w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień , przed sądem wskazał, że jadąc ulicą (...) i dojeżdżając do krawędzi drogi głównej nie zatrzymał się tylko zmniejszył prędkość, spojrzął w lewo i prawo i z oddali było widać jadący pojazd. Obwiniony wskazał, że widząc ten pojazd uznał, że zdąży przejechać przez skrzyżowanie , podał, że kiedy zobaczył go po raz pierwszy znajdował się od tego pojazdu w odległości około 80-100 metrów . Obwiniony wyjaśnił, że gdy wjechał na skrzyżowanie , jego pojazd toczył się z prędkością około 10km/h i gdy był na wysokości wysepki rozdzielającej jezdnię ponownie spojrzął w prawo i wówczas zobaczył, że ten samochód znajduje się za pasami przejścia dla pieszych i hamuje , wówczas gwałtownie przyspieszył by uciec ze skrzyżowania . Obwiniony podał, że jego zdaniem pojazd D. (...) poruszał się prędkością 80-100 km / h , a o takiej prędkości tego pojazdu wnioskuje stąd, że pojazd ten w jego ocenie bardzo szybko znalazł się za przejściem dla pieszych i że doszło do zderzenia. Obwiniony wskazał, że sam mógł jechać z prędkością około 40 km /h .

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego G. S. k- 11, 57-59 , zarejestrowane na płycie CD k- 61/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego G. S. co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują zeznania świadka P. S. , protokoły oględzin obu pojazdów, dokumentacja fotograficzna, notatka urzędowa z dnia 1 kwietnia 2015r oraz opinie biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych E. P. .

Wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie nie sporządzono protokołu oględzin miejsca zdarzenia a jedynie dokumentację fotograficzną a przekazany sądowi szkic powypadkowy w zakresie położenia powypadkowego pojazdów odbiega od ich położenia ujawnionych w dokumentacji fotograficznej . Nie ujawniono także śladów na jezdni pozwalających bezpośrednio ustalić miejsce pierwszego kontaktu pojazdów oraz torów ich ruchu przed zderzeniem.

Świadek P. S. wskazał, że dojeżdżając do skrzyżowania zwołnił rozglądając się czy z jego prawej bądź lewej strony nie jedzie żaden pojazd, ponieważ nie działała sygnalizacja świetlna i gdy upewnił się, że żaden pojazd nie jedzie, kontynuował jazdę prawym pasem ruchu w dół skrzyżowania i nagle z lewej strony zobaczył jedynie zarysy pojazdu obwinionego , który wyjeżdżał z terenu strefy z ulicy (...), wówczas jak podał, mimo, że nacisnął pedał hamulca doszło do zderzenia pojazdów. Zeznania świadka P. S. w pełni korespondują z dowodami obiektywnymi wskazanymi wyżej stąd sąd uznał za wiarygodne . Opinie biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych E. P. to jest opinia pisemna z dnia 25 stycznia 2016r. , opinia ustna złożona na rozprawie głównej w dniu 22 kwietnia 2016r. oraz kolejna pisemna przedłożona na tejże rozprawie zostały sporządzone w oparciu o kompletny materiał dowodowy, są pełne, jasne , wzajemnie ze sobą korespondujące i kategoryczne. Biegły sądowy E. P. obecny na rozprawie głównej w dniu 22 kwietnia 2016r. podtrzymał swoją pisemną opinię z dnia 25 stycznia 2016r. dodatkowo w sposób szczegółowy przedstawił metodologię badań , które doprowadziły do wypracowania wniosków końcowych opinii pisemnej, uzasadniając je w sposób obszerny, przekonujący i logiczny. Biegły odniósł się także w sposób wyczerpujący do zastrzeżeń obrońcy obwinionego zawartych w piśmie z dnia 2 marca 2016r. i odpowiedział na pytania obrońcy zadane w toku rozprawy głównej w dniu 22 kwietnia 2016r. . Dokonując weryfikacji twierdzeń obwinionego G. S. i pokrzywdzonego P. S. na podstawie obiektywnych dowodów ujawnionych na miejscu zdarzenia , to jest śladów

wypadku na pojazdach i jezdni, biegły E. P. zbadał jak poszczególne twierdzenia kierujących mają się do siebie, co z nich wynika i czy jest to fizycznie możliwe. Dokonał także symulacji zderzenia, która pozwoliła wyznaczyć prędkości przedzderzeniowe. Odnosząc się do zarzutu obrońcy obwinionego dotyczącego nie przeprowadzenia analizy czasowo-przestrzennej biegły szczegółowo wskazał, z jakich przyczyn takiej analizy nie wykonał wskazując, że sporządzenie analizy czasowo-przestrzennej w niniejszej sprawie wobec braku niezbędnych danych prowadziłoby do nadania jej cech spekulacyjnych a nie cech rzetelnej analizy czasowo-przestrzennej / opinia pisemna k- 145 odwrót oraz opinia ustna z rozprawy głównej k- 149 wraz z płytą z nagrania k- 151/. Wyjaśnienia obwinionego G. S. w zakresie w jakim pozostają w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego P. S. sąd potraktował wyłącznie jako linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Wskazać tu należy, że obwiniony nie podawał prędkości pojazdu D. (...), którą w jakikolwiek sposób zaobserwował, podał jedynie, że jego zdaniem skoro doszło do zderzenia to D. (...) musiał poruszać się z prędkością 80-100 km/h. Twierdzenia obwinionego nie znajdują potwierdzenia nie tylko w relacji pokrzywdzonego P. S., ale także w dowodach obiektywnych, które zostały poddane analizie przez biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych E. P.. Zaznaczyć należy, że w sprawie nie ujawniono śladów hamowania Lanosa, które czyniłyby takie twierdzenia obwinionego prawdopodobnymi. W ocenie sądu brak jest podstaw do kwestionowania opinii biegłego sądowego E. P.. Wobec uznania za wiarygodne zeznań pokrzywdzonego, przy jednoczesnym odmówieniu wiary wersji wskazanej przez obwinionego sąd uznał, iż sytuację kolizyjną i kolizję spowodował obwiniony, który wjeżdżając na skrzyżowanie z ulicą (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi kierowanemu przez pokrzywdzonego doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem. W tej sytuacji należało uznać, iż obwiniony G. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86§1 kw, który stanowi, iż karze grzywny podlega ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu nie zachowując należytej ostrożności powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Stosownie do art. 25 ust 1 ustawy prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem, zbliżając się do skrzyżowania, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pojazdowi nadjeżdżającemu z prawej strony, a jeżeli skręca w lewo - także jadącemu z kierunku przeciwnego na wprost lub skręcającemu w prawo. Na gruncie wskazanego przepisu oczywistym jest, że także i pokrzywdzony P. S. wjeżdżając na skrzyżowanie był zobowiązany zachować szczególną ostrożność, ale należy kategorycznie rozróżnić jego obowiązki od obowiązków obwinionego. W rozpoznawanej sprawie kierujący T. obwiniony G. S. miał bezwzględny obowiązek udzielenia pierwszeństwa poruszającemu drogą z pierwszeństwem pojazdowi D. (...), obwiniony znajdował się bowiem na drodze podporządkowanej. Kierujący T. nie zachował szczególnej ostrożności, nie dostosował swoich manewrów i prędkości do ruchu D. (...) i nie udzielił mu pierwszeństwa przejazdu. Jak wynika z opinii biegłego E. P. obwiniony mógł bez trudu uniknąć zdarzenia, gdyby obserwował uważnie skrzyżowanie, szczególnie ruch pojazdu D. (...), zmniejszył prędkość i przepuścił ten pojazd. Obwiniony poruszał się drogą podporządkowaną zaś pokrzywdzony drogą z pierwszeństwem. Zasada ograniczonego zaufania określona w art. 4 ustawy prawo o ruchu drogowym wskazuje, że uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze mają prawo liczyć, że inni uczestnicy tego ruchu przestrzegają przepisów ruchu drogowego, chyba że okoliczności wskazują na możliwość odmiennego ich zachowania. Zasada ta została w pełni doprecyzowana w judykaturze i oznacza, że „prowadzący pojazd ma prawo liczyć na respektowanie przepisów i zasad bezpieczeństwa ruchu przez współuczestników ruchu dopóty, dopóki ich cechy osobiste lub określone zachowanie albo inna szczególnie uzasadniona doświadczeniem życiowym sytuacja nie każą oczekiwać, że mogą się oni nie dostosować do obowiązujących przepisów lub zasad bezpieczeństwa ruchu. Wskazówką, że współuczestnicy ruchu mogą się zachować na drodze w sposób nieprawidłowy, jest zwłaszcza jawna i dostrzegalna dla prowadzącego pojazd ich niezdolność przestrzegania przepisów i zasad ruchu”. / por. uchwała połączonych Izb Karnej i Wojskowej SN z dnia 22 czerwca 1963 r., VI KO 54/61, OSNKW 1963, nr 10, poz. 179, uchwała pełnego składu Izby Karnej SN z dnia 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3-4, poz. 33, / . W przedmiotowej sprawie biegły E. P. wskazał, że zagrożenie dla pokrzywdzonego kierującego D. (...) pojawiło się wówczas gdy mógł dostrzec, że kierujący T. obwiniony G. S. nie udzielił mu pierwszeństwa, a było to dopiero na wysokości pasa rozdzielającego jezdnię dla obu kierunków. Wówczas jak wskazał biegły pokrzywdzony dostrzegając zagrożenie wykonał prawidłowy manewr obronny. Należy

podnieść za biegłym, że krytyczne skrzyżowanie jest rozległe i nie było możliwe obserwowanie przez pokrzywdzonego wszystkich jego stron .

Wymierzając obwinionemu G. S. karę sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, który wyraża się w naruszeniu przez obwinionego fundamentalnej zasady określonej w przepisach ustawy prawo o ruchu drogowym i spowodowaniu istotnego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym . Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrzył . W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny w wysokości 500 złotych jest współmierna do stopnia zawinienia jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy i jej osobowość. Przy wymiarze grzywny sąd baczyl na możliwości zarobkowe obwinionego .

Na podstawie art. 118 §1 i 3 kpw obciążono obwinionego wydatkami postępowania w wysokości 100 złotych określonej stosownie do art. 118§ 4 kpw Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia / §1 pkt 1 wskazanego rozporządzenia / oraz kwotą 2387, 89 złotych , która stanowi koszty opinii wydanych przez biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych E. P. albowiem stosownie do art. 118§3 kpw zryczałtowane wydatki postępowania nie obejmują należności dla osób, zakładów, instytutów i instytucji powołanych do wydania opinii . O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .